

ADEVĂRATA POVESTE

Întreaga acțiune se petrece într-un decor de sufragerie. Mama stă pe un fotoliu (scaun), cu un picior bandajat, întins pe un taburet; ea are glezna scrântită. Are un halat care îi acoperă genunchii, dar văzându-i-se piciorul bandajat. Ea citește din Biblie. Colțul camerei are anumite decorații, cum ar fi un brad neîmpodobit, o cutie cu podoabe pentru brad, betelală. În cameră ar trebui să existe o masă pentru scena cu ieslea.

Mama: O Doamne, (rugându-se) de ce a trebuit să îmi scrântesc glezna chiar acum? Sunt atâtea lucruri care trebuie făcute de Crăciun. Nici nu am aranjat casa...bradul nu este împodobit, scena cu nașterea Domnului nici măcar nu am adus-o din pod și Crăciunul este peste 2 zile. (face o pauză și oftează) Nici măcar nu am putut merge în seara asta la programul special de Crăciun de la biserică.

Intră copiii – își dezbracă gecile, căciulile și le pun pe un scaun dintr-un colț al camerei.

Copiii: Sărut mâna, mamă!

Mama: Bună, copii. Cum a fost programul de Crăciun?

Primul copil: Ooo, biserica era atât de minunată cu decorațiile de Crăciun!

Al doilea copil: Am avut și suc de portocale, iar prăjiturile au fost delicioase.

Al treilea copil: Învățătorul de la copii ne-a dat fiecăruia bomboane și câte un cadou.

Al patrulea copil: Îmi plac foarte mult cântecele de Crăciun.

Mama: Asta e tot...

Al cincilea copil: Oo, da! Și pomul de Crăciun era foarte frumos.

Mama: Dar....mă refer la...(copiii o întrerup)

Copilul cel mai mare: Mamă, ne-a părut atât de rău pentru că nu ai putut veni în seara asta, dar avem o surpriză pentru tine.

Mama: O surpriză?

Copiii: (împreună) Da! O surpriză! Ne întoarcem imediat. (se grăbesc să iasă din cameră)

Mama: (își spune): Brad, bomboane, suc, prăjituri, cadouri...ei nu înțeleg adevărata însemnătate a Crăciunului. Trist...

Copiii se întorc cărând două cutii (sau câte este nevoie pentru a încăpea un set cu ieslea și restul decorațiilor pentru scena nașterii). Copiii lasă cutiile jos.

Unul dintre copii: Vrem să îți povestim adevărata poveste a Crăciunului pe care am învățat-o la școala duminicală.

(Fiecare copil va lua în mână figurina despre care va vorbi după care o va așeza pe masă pentru ca la sfârșit să se formeze întreaga scenă a nașterii). În timp ce vor vorbi despre acea figurină și despre ce simbolizează, figurina trebuie ținută în mână.

Reprezentarea lui Iosif (mai întâi va fi pusă la marginea mesei, iar mai târziu va fi mutată lângă masă.)

Unul dintre copii: Figurina cu Iosif: A fost odată un om pe nume Iosif care locuia într-un oraș numit Nazaret. Iosif era un om foarte bun. El era tâmplar. El era îndrăgostit de o fată pe nume Maria cu care urma să se căsătorească.

Copilul îl pune pe Iosif pe masă.

Unul dintre copii: Figurina cu Maria: Maria era o tânără care înainte de a se căsători cu Iosif fusese vizitată de un înger. Îngerul i-a spus să nu se teamă după care i-a spus că ea va naște un băiețel foarte special, căruia îi va pune numele Isus. La început, ei îi fusese frică, dar îngerul i-a zis să nu se teamă. Ea nu prea a înțeles despre ce era vorba, dar s-a încrezut în Dumnezeu.

Unul dintre copii: Figurina cu măgarul: După ce Maria și cu Iosif s-au căsătorit au trebuit să facă o mare călătorie până la Betleem, pentru a-și plăti taxele. Maria a mers pe măgar aproape tot drumul. Ea trebuia să nască în curând. Iosif își făcea griji pentru Maria, dar ea i-a spus: „Nu te îngrijora Iosif, Dumnezeu va avea grijă de noi.”

Unul dintre copii: Ține ieslea: Când Maria și Iosif au ajuns la Betleem, acolo erau foarte mulți oameni. Au mers peste tot să caute adăpost, dar până la urmă a trebuit să se adăpostească într-un grajd.

Unul dintre copii: Figurina vacii și a măgarului (pot fi ținute de persoane diferite): Vaca și măgarul stateau în grajd și mâncau fân. Datorita faptului că animalele erau acolo, suflarea lor ajuta la menținerea căldurii în grajd.

(Copilul pune vaca și magărușul lângă iesle, după care îi pune și pe Maria și pe Iosif lângă iesle.)

Unul dintre copii: Figurina cu bebelușul: Copilul s-a născut. Ei i-au pus numele Isus, așa cum le spusese îngerul. Iosif și Maria știau că el este un copil deosebit. El este copilul Lui Dumnezeu. Maria l-a înfășat și l-a pus într-un loc în care stă fânul pentru animale, loc numit iesle.

(Copilul pune copilașul în iesle.)

Unul dintre copii: Figurinele păstorilor : Pe câmp erau păstori care aveau grijă de turmele lor. Era o noapte linistita și friguroasă. Deodată au apărut niște îngeri care le-a spus că s-a născut un copil în Betleem, un copil care va fi mântuitorul. Păstorii s-au gândit să meargă la Betleem și să vadă copilul. Ei au mers și au găsit copilul în acea iesle.

(Copilul pune păstorii în apropierea ieslei.)

Unul dintre copii: Mai târziu, au venit trei magi (oameni înțelepți) din ținuturi îndepărtate care fuseseră îndrumați înspre acel loc de către o stea. Ei s-au închinat înaintea copilului și i-au adus în dar aur, smirnă și tămâie.

Unul dintre copii: Și nașterea Domnului Isus a reprezentat primul Crăciun.

Copiii: (împreună) Cum ți se pare,mamă?

Mama: Copii, asta e adevărata poveste a Crăciunului, o știți!

Copiii: (întrerupând-o) Crăciun fericit, mamă!

Mama:Îi îmbrățișează și le urează Crăciun fericit.

Toți se uită la public și spun: Crăciun fericit! Fie ca de Crăciun Isus să fie în inimile voastre!

În acest moment poate veni cineva care să recite o poezie de Crăciun.

(Figurinele pot fi imagini, desenate sau decupate din cărți, reviste și lipite pe carton. Ieslea poate fi reprezentată de un coșuleț în care se pune fân.)